

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

792

Hely

Idő

"1922"

Személy

Szerző:

Cím:

A Nemzeti Színház
ráfizet az előadásaira

Forrás:

Magyarország

Özp.

(Hely)

1922. 2. 26

(Idő)

(Köt. v. füz.)

színházi csődökről érkezik hír mindenfelől Közép-Európából.

Sulyos helyzetbe került például a bécsi Burg-Theater.

A Burg-Theater eddigi igazgatója, Adolf Wildgans, lemondott, lemondásának oka az osztrák állami színházak vezetőségével történt konfliktusa. Ez a konfliktus külsőleg a Reinhardt-afférban jelentkezett. Wildgans ugyanis erélyesen állást foglalt Reinhardtnek a Burg-Theaterbe való meghívása ellen. Álláspontját dadalra is vitte, úgy hogy a Reinhardt-tal folytatott tárgyalások megszakadtak. Wildgans távozásának oka azután az volt, hogy szűknek találta a néki kiszabott működési kört. A Burg-Theater igazgatója főként pénzügyekben, amelyek ma teljesen befolyásolják a művészi szempontokat, ki van szolgáltatva az állami színházak vezetőségének. Vetter dr. viszont, az állami színházak vezetőségének elnöke, éppen a napokban jelentette ki, hogy

a Burg-Theater és a bécsi Opera számára 1922-re 600 millió koronát irányoztak elő, voltaképpen azonban e két színháznak a kiadásai 2 milliárd koronára fognak rugni.

Ijesztő, ha nem is éppen meglepő hírek érkeztek

a német színházak csődjéről is.

A breslaueri opera és a düsseldorfi Schauspielhaus válsága már hetek óta kering a német sajtóban. Egy hageni sürgöny most azt jelenti, hogy a város nem folyósította a színház által kért négymillió márkát és elhatározta, hogy bezárja a színházat. Ugyanez a helyzet Thü-

csak a dízlet fuvarozása havonta 60.000 koronába kerül. Tűzrendészeti okokból ugyanis mindig csak kétnapi dízlet maradhat a színház épületében s minden dízletet egyébként a Zuglóban lévő raktárból hoznak be. Ez még csak a dízlet fuvarozása, de ugyancsak 60.000 koronát tesz ki havonta a ruhafuvar. Ez az oka különben annak is, hogy

a Nemzeti Színházban nem adhatnak egy héten két olyan darabot, amelyhez nagy dízlet kell.

Nem lehet, például, egy héten eljátszani Az ember tragédiáját és a Cyrano-t is. El két darabnak a dízletet ugyanis nem férnének el a színház kicsiny raktárában.

Nagy károkat okoz a Nemzeti Színháznak a villamos viteldíjak emelése is.

A Nemzeti közönsége legnagyobb részben a tönkrement középosztályból és az intelligensabb munkásokból áll; ezek nem tudják megfizetni az éjjeli járatok díját és sulyos körülmény az is, hogy csak „egyenes” jegyeket adnak ki.

A népszínmű kezdődőben lévő ujjászületése is kapcsolatban van a színházak gazdasági válságával. A népszínműveknél az az előny, hogy nem kell új és drága ruhát készíttetni a színészeknek.

Ez a helyzet természetesen áll nemcsak az állami, hanem a magán-színházakra is.

Még telt házak mellett is napi 75–85% napi rezssivel dolgoznak a magán-színházak.

A színházi válság természetesen nem szorított ki hazánkra,

A Nemzeti Színház még táblás ház mellett is ráfizet az előadásaira

A műsort nem az igazgató, hanem a gazdasági főnök dönti el — 75–85%-os rezsit a magán-színházaknál Sulyos színházi válság egész Közép-Európában A Burg-Theater csődje

(A Magyarország tudósítójától.) A háborút követő gazdasági válságok a színházak helyzetét is sulyossá tették. A nagy színházi konjunktúra, amely a háboru utolsó éveiben kitünő üzletté tette a színházakat, megszűnt és elkezdődött a hét sovány esztendő, amelynek sorvasztó méretei egyre jobban kibontakoznak. A közönségnek nincs pénze, a színházlátogatók száma megcsappant, a színházak kénytelenek egyre több darabbal dolgozni, az üzemi költségek pedig napról-napra nagyobb összegeket emésztenek fel.

Ez a válság, amely előrelátható volt, természetesen legsúlyosabban érinti az állami színházakat.

A mi Nemzeti Színházunknál, például, ma már az a helyzet, hogy tisztán gazdasági kérdéssé vált, milyen darabot tud és fog kihozni az igazgatóság.

A repertoár megállapításánál és minden új darab színházhozatalánál az igazgató a gazdasági főnökkel kénytelen tanácskozni, mert a vászon, a dízletek, főként pedig a színészek és színésznők ruhái olyan horribilis összegbe kerülnek, hogy a színház, amely kötve van a megeseonkitott állami költségvetéshez, nem tudja előteremteni.

A színház még táblás ház mellett is ráfizet az előadásra.

Nem is szólva a 37 nő- és 43 férfitag fizetéséről,

ringenben, amelynek városi vezetősége nem hajlandó tovább viselni színházának állandóan emelkedő költségeit. Németországban most felvetették azt a tervet, hogy nem lehetne-e több színháznak az egyesítése által emelni a bevételeket és csökkenteni a kiadásokat. Weimar már összeköttetésbe is lépett Jenával, s ezt a kapcsolatot valószínűleg ki fogják terjeszteni Apoldára. Ugyanílyen kapcsolatot terveznek Gotha, Meiningen, Rudolfsstadt és Sondershausen között.

Nagyon kérdésessé vált a hamburgi városi színház fenmaradása is. A híres hamburgi Stadt-Theater egyelőre megkapta ugyan három és félmilliónyi márkányi büdzsáját, de még további összegekre van szüksége, úgy hogy a hamburgi Stadt-Theater helyzete teljesen bizonytalanává vált.